

Sy-li spěwał,
Pilnje dželať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje dželať
Wšedne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Serbiske niedźelske łopjeno

W Budyschinje

11. dezembra 1932

Baugen

3. niedźela adventa.

Mat. 11, 2—6.

Raž husto tež swjaty advent našeho Sběžnika swje-
čimj, pschezo stupi psched naš mózna profetiška postawa
Jana křćenika. Jesuř ham widži w nim dopjelnjene, šhtož
profeta Maleachi 3, 1 praji: „Slaj, ja pójczelu swojeho jan-
dzela, kiž dyrbi přjedn nje pucz pschihotowacz.“ My wěm,
tať je wón tutón nadawť dopjelniť. Jeho wustup w puščinje
a jeho předowanje pschi Jordanje bě šbudžiło mózne hibanje:
„Tehdy džěšče won k njemu město Jerusalem a zyla židow-
ška semja a wschitlón wołolny kraj pschi Jordanje a dachu
šo křćezicź wot njeho w Jordanje a wusnachu swoje hrěchi.“
S wótrym słowom šchwihajšče hrěchi luda a wschěch worštow
a wotkry wořebje wořebnym ludakam woblicžo. Njebojasny
a wěšty we swojej wězy džěšče wón swój pucz a njeda šo
š nicžim samylicź, swój wulki nadawť dopjelnicź. Wón bě
šebi toho zyle wěšty: „Tutón Jesuř je tón messias!“ A tu-
tomu pokaja wón swojich wuczomnikow prajizy: „Slaj, to
je Bože jehnjo!“ Tohodla wón tež praji: „Ja wschaf křćezju
wař š wodu, wón pak křnlischi ša mnu dze, kotrehož nje-
šym hódny, šo bnyh roswjasať rjemjenje jeho črijow. Tón
šamy budže wař š swjaty Duchom a š wohnjom křćezicź.“
— Łuk. 3, 16.

A tutón šamšny Jan, tutón wulki profeta, tutón swěrn-
ny puczpschihotowac Jesuřowj je tu nadobo tať njewěšty,
tať khablažy we swojej wěry, šo „da jemu powědžicź: Šsy
Ty tón, kotryž ma pschińcź, abo dyrbimj na drugeho čza-
tać?“ Šhto je šo jemu štało? Šhto je wina na tutym
pscheměnjenu? Wón, kiž bě tať škowroncź nalěczo wštažo
witať nalěczo njebjěškeho kralestwa, špuschći křhidle; jeho
móz je šlemjena.

Jan tó křćenik šedži w jastwje. Tam hdžež rěka Jor-
dan šo k Morwemu morju bliži a po škaločach nahle hlu-
boho dele pada, šteješče tehdy wšyřota twjerdžiřna Macharus.
Do čžemneho jastwa tutoho hrodu bě kral Herodasch dať Jana
jateho čžiknycź. Jan bě jeho hrěch, jeho mandželstwočama-
nje šchwikať. Herodasch bě swoju mandželku, džowku ara-
biškeho krala Aretaša, po 15lětnym mandželstwe šastorcžik,
šo by šebi wšaf mandželku swojeho bratra Philippa ša žonu.
Jan bě jemu prajiť: „To njeje prawje, šo ty ju maš!“ Ja-
nowe pošutne předowanje njebě tež psched kralowškim tró-
nom wotmjelknyť! Herodasch šadži pať ša to pošutneho pře-
darja do jastwa.

Bě šo Jan šnadź nadžať, šo jeho š Jesuřowej pomozu
šako š jastwa wšwobodža? Bě w tutej nadžiji ššebany,
swoju dowěru šhubiť? D ně! Niž želejne žerdže twjerdeho
jastwa, niž jastwo jeho čžěla, niž šhubjena swoboda, ničžo
tajke jeho nješaczěri do dwělowanja! Šhtož jemu wutrobu
čžěžku čžini, je něšhto zyle druge. My to wšknyškimj š wot-
mołwn, kotryž Jesuř jemu pošla: „Sběžny je tón, kiž šo na
mni njepohóršujuje!“ Jan šo pohóršješče Jesuřoweho ša-
džerženja dla. Jan njemóže šrošumicź, šo Jesuř tať dale wu-
stupowajšče a štukowajšče. Jan bě šo drugeho nadžijať.

Šdnž pať móžješče Jan tón křćenik, tutón šahorjenny
šwědť Jesuřowj, tutón najwjetšči profeta, do pohórščenja
a šadwělowanja šapadnycź, šměmny šo my to džiwacz, hdnyž
dženšnišči džěń bywa pola naš telko njewěštych we swojej
křšćezijanskej wěry? Tohodla dať nam našy tekst wot-
mołwu na to praščenje:

Čžehodla nješměmny šo šamylcź dacž
we swojej wěry do Jesuřa? My šedžubujemy
na to, šhtož Janej dwěle pschihotowa, a dale na to,
šhtož jeho š dwělow won a do noweje wěryžajeje wě-
štosče dowjedže.

1. Izraelští ľud čakajše na to, so jeho messias nowe, kražne semšte kraľstwo wutwori, w kotrymž měl Boží jakoň kněžicž, w kotrymž njeby sa hrěch ruma bylo. Tež Jan bě byn swojeho luda a bě tohodla tež tuteje nadžije. Jako wón přichlžowanje Božeho kraľstwa přichpowědasche a tohodla hwó ľud k počucze woľasche, rjekny wón tež: „Wón ma hwój wěječny kopcž w ruzy a wučžiczi hwóje huno a šhromadži hwóju přichětu do bróžnje, te pluny pak spali wón s njewuhažniwym woženjom.“ — Mat. 3, 12. — S tutym přichirunanjom chze Jan prajicž, so směje tón wocžakowany messias hnydom přchi postajenju hwójeho kraľstwa frute řudjenje. W Jesužu s Nazaretha bě wón nětk toho messiaša, to je: Křesťuša, spóšnal. Bóh bě jemu prajil: „Na kímž budžejš widžecž toho Duchu dele lecžicž, a so wón na nim wostanje, tón řamy je, kotryž se řwjatym Duchom řšeczi.“ — Jana 1, 32. — Nětk wón jenož hiřcže na to čakajše, so řo Jesuž w zřlej hwójej kralowřej krařnosčzi jako řudnik a wumožnik zřleho řwěta řjewi. A jako wučžomnizy řkoržachu, so Jesuž přchezo wjazy přchwiřowarjow hromadži, „so wiřitzy ř njemu du“, wjeřelěše řo wón toho a rjekny: „Wón dırbi rořcž, ja pak dırbjú woteberacž.“ — Jana 3, 30.

A jako bu se hwójeho řkuttowanja wutorhnyeny a do cžěmneho jastwa cžřnjeny, řwoli do toho, njeřlemjeny we hwójej řhrobľosčzi, dokelž řebi praji: „Nětk přchiřdže džen toho Křješa!“ — Tu wuřřnyřhi, so je řo Jesuž jařo wróćil do řdaleneho kuta kraja a so wón tam něhdže we Řapernaumje a druhdže přchi řěsorje Ğenezareth hrěřnikow a řloniřkow, řhorňch a řědnyřch hromadži a w řsynagoch předuje. To wón njeřamóže řrojumicž. To je jemu pohóřřenje. Tohodla nadběhuja jeho dwěle tak, so řo da prajhecž: „Šny ty tón, kotryž ma přchiřcž, abo dırbimy na druheho čakacž?“

Tež nař, řiz my tola chzemy řhutni řřecžizjenje bycž, njemóže wiřelate wjazy řpotořicž, hdyž hľadamy na přchiřhad Božeho kraľstwa. Čařny řu byle, kotrež běchu sa to bóle nadžije poľne hacž našche, tak přenje Šswjatkı, tak tehdy, jako řo ewangelij sa křótki čakž wot Ğerusalem a hacž do Řoma, haj do wiřchřch krajow woľoľo Šřjedřořemřřeho morja přchedobny, tak so buřhu woľtarje póhanow wopuřchcžene a so móžeřche řeřčědřiwjeny Jan řczenil piřacž: „Nařcha wěra je to dohnyče, kotrež je řwět přchewinyřo!“ Tak bě to tež tehdy, jako běchu japořchťoľo Němřow a Šserbow do našchřch krajow přchiřřili, w kotrychž hiřcže dženřniřhi džen tamne krařne domy řwědčja wo džakownyřch wutrobach, kotrež běchu Jesuřa, hwójeho Šbóžnika, namakale! Tak bě to tež w čakřu řeřormazije, jako Řuther te řórka Božeho řłowa, řiz běchu tak doľho řařřpane, wotřny a řwězu ewangelija na řwěcžnik řtaji! Přchezo běchu to — řaž w čakřu Jana řřecženiřa — dny wjeřelěho wocžakowanja, so tón woheň, kotryž bě tón Křjes řapalil, wutrobny cžľowjekow řahori, řhřeje a přchetwori a tak zřly řwět dopóřnaje řbóžnosčž w Jesužu Křesťužu!

A dženřa! Njeřřmy my bóle hacž hdy přjedny řdaleni wot tutoho wotřřnjeneho řónza, hdyž tola njewěra rořcže, hdyž tola přjedawřcha ľiwřosčž přchecžiwu řřecžizjaniřkej zřřľwi řo bóle a bóle wuwřka jako hidy poľne njepřchecželřtvo, hdyž tola romiřo-katolřka zřřľej řo bjeře wiřehoch ropota a tohodla ř cžim bóle wuřpěřhnyř dženřom do našchego ľuda dohnywa? Je toľe tón prawny dohnyčřřřil řucž ewangelia? Nje-dırbimy my to, řřebani we hwójim wocžakowanju, do dwělowanjow přchiřcž a řo prajhecž: „Šny ty tón, kotryž ma přchiřcž?“

A nimo toho je tu telko našhonjenjow w našchim wocřobiniřřim řiwjenju, kotrež chzedřa nam wěřřosčž našcheye wěry do Ğesuřa wřacž!

2. Ščto móže nař se wiřitřich řajtřich dwělow wutorhnyčž? To nawuřnjemy wot Jana, kotryž řuny řucž ře Křesťuřej póřcžele, dokelž ma přchezo hiřcže dowěru ř njemu, ř njemu, kotryž jenicžřny móže jemu rořřařnjena dacž. A Ğesuř wotmoľwi najpřjedny: „Džitaj a powěřtaj řanej jařo, řchťož wój řřnyřchitaj a wiđžitaj: Šřlepi wiđřa a řhromi řhodřa, wuřadni budřa wučžicženi a hľuřhi řřnyřha, morwi řtawaju a řhudyř budže ewangelijon přědowane.“ Tak bě něhdy prořeta Ğeřajas wěřcžřil wo čakřu messianiřšeho řbořa: „Tehdy budžetaj řřepnyř woczi wotewřjenej a hľuřch wuřhi řřnyřchazej! Tehdy budřa řhromi řřakacž řaž jeleň a němnyř řajřľ budže řřwalbu řřewacž.“ — Ğeř. 35, 5, 6. — Tuto řłowo bě řanej řnate. A řařo řnajěřche Jan Ğesuřowe řřutři; přchetož: „Jako wón w jastwje Křesťuřowe řřutři řřnyřchěřche, póřřa wón dweju wučžomnikow ř njemu.“

Tak dırbjěřche Jan ř toho řpóřnacž, so Ğesuřowe řřutři, kotrež řo jemu přche řnadne řdachy, dokelž wón něřchťo druhe wot messiaša wocžakowařche, toľa řa to řwědčřachy, so je Ğesuř tón Křesťuř. A hdyž Ğesuř dale praji: „Šbóžny je tón, řiz řo na mni njepohóřřchuje!“ řada wón ř tym řa řebje tu poľnu dowěru, so te řucže, po kotrychž wón je duřny, toľa ř wotřřnjenyřmu řónzej dowjedu.

Tak bu Jan powučženy wo tym, so je Ğesuř tón, kotryž ma přchiřcž, mjenuřzy: Křesťuř.

Přchezo jařo je Ğesuř wuřběhowal: „Moje kraľstwo njeje ř tutoho řwěta!“ Jako řo řariřejřny jeho přařchachu: „Šdy dha přchiřdže kraľstwo Bože?“ wotmoľwi wón: „Kraľstwo Bože njepřchiřdže je řwonřownym nakořenjom! Šľaj, Bože kraľstwo je řnutřřach we wař!“ — Ğuř. 17, 20, 21. — To řěka: wón nochze řane řemřře wiđomne kraľstwo twaričž.

Tohodla, hdyž nam přchiřdu řřnyřřne řodžiny, řaž řanej tam w jastwje, řřnyřřne řodžiny, niř jeno řemřřich řtaričřow a nuřow dla řřnyřřne, ale dwělow a njewěřřosčřow wěry dla řřnyřřne, je nam tu řucž poľasany, kotryž mamy řicž: **D ž i m y ř ř e ř u ř e j ř a m e m u ř o m o d ľ o a p ř t a j o w e ř w j a t y m p i ř m j e !**

Tak řpóřnajemy, so wón njemóže přchiřcž! Wón je dořonjany! A wiřcho, řchťož cžľowjestwo řřřeba, dawa wón jemu! Řórľo řiwjenja, řiz řo w ewangeliju řórľi, njeje wučžerpacž! Njeje w řanym druhim řa řbónosčž!

Tak budžemy my řo jemu džakowacž, so je přchiřřhoľ, p ř t a č ž a ř b ó ž n y ř c ž i n i c ž w i ř i t ř i c h , ř i ž ř u ř h u b j e n i . Tak budžemy řo wjeřelicž, so chze wón jařo ř nam řacžahnyčž! Tak budže nam wjeřelě ř n e b j e ř ř a p o w ě ř c ž ř b ó ž n a w ě ř t o ř c ž : „ W a m j e ř o Š b ó ž n i ř n a r o d ž i ř ! “

Šamjeň.

Šřwjata řřecženiřa 2. adwenta.

Šľoř: Budž řřwalba Bořu řamemu.

O Ğeřu, řľaj, tu dženřatko!
 Jo řebi řwjećřicž chzemy.
 Šo řnowa narodžřľo řo,
 Š řej prořřtwu ř řebi dženřy.
 Njeřh tuta řľoda wutřoba
 Ma čakřnje, wěcžnje Šbóžnika,
 Řiř duřche řbóžne cžini!

Nam, Ğeřu, dař řny řřecženiřu,
 Šso jeje wjeřelimy.

Nam stworišch nowu wutrobu,
 Eso Tebi dżakujemy.
 Kaś nuśnje Tebje trjebamy!
 Pšches Tebje Boże dżeczi Ńmy;
 Czincz dżemy Božu wolu.

Pšches kupjel Ńwjatej' kšchczenizy
 Budź tole dżeczo Twoje;
 Pšchindź, Jesu, do joh' wutroby,
 Daj żohnowanje Ńwoje
 A Ńwoje dary bohacze
 A jonu węcźne žiwjenje
 We Ńwojej wulkej hnadze.

Schtóž njenarodzi Ńnowa Ńo,
 Bncz njem'že herba Boži;
 Wón wot Boha je daloko,
 Esam Ńebi takle škodži.
 Schtóž Boha njeje poŃluchał,
 Eswoj' wutrobu je Ńwětej dał,
 Je wotrocźt šteho ducha.

Pšchindź, budź a woŃtań pola naŃ,
 O Jesu, i twojej hnadu.
 So derje nałożimy czaŃ,
 Daj Ty nam dobru radu.
 Stwoć Ty nam czistu wutrobu,
 Daj nam wšchēm rojom i mudroscžu,
 Czi k czeŃczi a nam k Ńbožu.

Nam żohnuj tutón hnadny czaŃ,
 Scziń naŃ wšchěch Boże dżeczi
 A dohotuj naŃ na Ńwój kwaŃ
 We Ńwojim węcźnym Ńwětle.
 Scziń wulku Ńyłu wěrjaznych
 We Tebi węcźnje Ńbożownych
 Tu, tam Ńej k węcźnej czeŃczi!

J. W.

Druhi advent lěta 1932.

(Wofracžowanje a škóncženje.)

Tutón Franzowša Ńluchša — kaž nětk tež Ludendorffowa — do tnyh, kiž pšhecziwo kšchesczijanstwu wojuja i tym wudawanjom, so je kšchesczijanstwo jenož a to hišcže hubjennj a Ńlaženny wotpiŃt — indiŃkeje wěry, so JesuŃ potajkim niczo dale njeje hačž někaŃki wuczenz, kiž je Ńo nadróbnje i indiŃkeje nabožinu Ńaběrał a ju potom pšchpowjedal. To njeje niczo nowe! Tehodla Ńo tež něchtón tuteho mudrowanja dla njestrož dla Ńwojeje wěry a ŃbožnoŃcze. Wjele bóle Ńo Ńtrožmy našeho zylého luda dla, kotremuž Ńnowa nastawaja tajzny ŃalŃchni profetoyo! Niczo druge pšchihódnishe tuczi njewjedza, tuž dyrbi tamna bajow a dżiwow poŃna Indijka jim pšhecziwo kšchesczijanstwu na pomoz pšchincz. Njestrońszny wulzny wuczenzojo Ńu Ńo — to dżemy tu hnydom prajicž — i tutej wězu Ńaběrali, a wunožt tuteho wědomnoŃstneho pšchepytowanja je, so je to tež se Ńejnišcža Ńwětnjeje wědomnoŃcze njemóžne, so hnadž drje na něhdže 4 měŃtnach by móžno, ale jenož móžno bylo, so je něšto po tamnym škožene. Ale Ludendorffowa piŃche — a hani i tym JesuŃa KhrystuŃa a Ńdobom zylé kšchesczijanstwo a tež němŃki lud: „So sagen denn auch die christlichen Theologen stolz, daß Jesus eine völlig neue Weltanschauung gehabt habe. Sie verschweigen, daß

alles den Indern in verzerrter Form abgeschrieben wurde, und verschweigen auch die unerhörten Unmöglichkeiten, die sich der Gottesohn Jesus bei der Verkündigung dieser „völlig neuen Weltanschauung“ leistet.“

Do tajkich ŃmyŃkow a wopacžnoŃcžow Ńo wona i tajkimi wudawanjemi w tutej kniŃy ŃalŃmjata, móže jenož wuczenz pšchewidžecž a dopóŃnacž. Tute Ńu druhdy tajke, so maŃch Ńo Ńobu hanibowacž Ńa to, so mandželŃka Ńlawneho generala tole piŃche — nimo toho Ńawjedžena wot tamneho FranzowŃy! — a so general Ludendorff a tón pod jeho wjedniŃtwom Ńejazy ŃwajŃ Ńebi Ńwěri tole němŃtemu ludu poŃkiczič a to we tajkimle czaŃu, w kotrymž to dže wo wobŃtacze a njewobŃtacze zylého kraja a luda. Na pšchilkad wona praji, so je to „kradnjene“ duchowne kublo i czaŃa wołoko 4000 lět do Khr. WědomnoŃcž pať je dopokaŃala, so tamny wulki indiŃki Ńpěw, kotryž wona měni, našta w czaŃu 400 do Khr. hačž 400 po KhrystuŃu.

Pšchipomnicž dżemy, so je Ńa Ludendorffowu dalŃchi, njech tež mjenje wažny Ńrědt jeje wudawanjom jedny němŃki pšchekožet. Ale tutón ma i tamnym FranzowŃu to piŃches jene, so jeho wědomnoŃcž njepšchipoŃnawa. A tak tež Ńo njedžiwamy, so wědomnoŃcž wo wudawanjach a wo indiŃkim dže- le Ludendorffoweje Ńanicžajeje wuŃadjenje wupraji. To njemóže tež hinať hncž, hdyž wona Ńamo němŃkeho wuczenza morweho praji, kiž je tola žiwy a to w LipŃku. Jedny druhi piŃche wo tym: „Das Tollste, was die Wissenschaft erlebt hat.“

A to je ta, kiž Ńebi Ńwěri w tajkim czežkim roŃkudnym czaŃu našeho zylého luda poŃběhnyčž hłowu a pjero pšhecziwo tomu, pšched kotrymž Ńu Ńo w ponižnoŃczi a wěrje klo- nili milijony a ŃaŃo milijony němŃkeho luda a i nimi jeho najwjetŃchi a najnadobniŃchi, pšhecziwo tomu, kiž praji a Ńwědczi: „Mi je data wšchitka móz w njebjeŃach a na Ńemi!“ pšhecziwo tomu, kiž Ńwědczi a praji: „Slej, ja pšchindu bórŃy!“

Alle kóždy dyr pšchi tym na Ńwoju wutrobu a Ńudž Ńam to, Ńo praŃhejo: Esym ja Ńtajnje a wšchudžom byť wěry kšchesczijan? Esym ja se Ńwojej ŃiwkoŃcžu a lěnoŃcžu a njekwěru pomoznik tutoho antikhrystuŃkowneho wojowanja? Esym ja se Ńwojim morŃotanjom, se Ńwojej małowěru, se Ńwojim Ńanjehanjom KhrystuŃkowneje zyrkwoje, Božeho Ńłowa, Božich kaŃnjow, Božej sakramentow, Božeho doma, kšchesczijanŃkeje woŃady, jeje nadawŃkow a prawow a Ńwojich nadawŃkow a prawow Ńanjehať KhrystuŃa a pšhecziwo njemu wuŃtupiť a kať pšhecziwo Ńebi a Ńwojemu Ńbožu, Ńwojej ŃbožnoŃczi? —

Ludendorffowa nochze po Ńanicženju kšchesczijanŃkeje wěry lud bjes wšheje wěry woŃtajicž. Ně, wona dže jemu jeho němŃku wěru, kotraž i jeho krmě pšchindže, darč. Ale tuta wěra je pohaniŃtvo bjes boha: wšcho je bóh, a ŃaŃo, hdyž Ńo Ńa bohóm praŃheŃch, njeje nihdže žadny bóh. Tuto nowe pohaniŃtvo, kotrež dyrbi ludej pomhačž, njesnaje žaneho „wobobinŃkeho“ boha. Kóždy našoni boha po Ńwojim waŃch- nju. Haj, tutón bóh je tón Ńworjennj wšchoŃwět. Bóh a wšchoŃwět — Weltall — to je jene.

S krotka: Schto tuta nowa nabožina je a Ńšto Ńebi wo boŃy myŃlicž maŃch, to Ńo jaŃnje doŃčž njepraji, to nihdže njeshoniŃch, to hnadž Ńami njewědža. A Ńšto wšcho móžne je, praja Ńčžehowaze Ńłowa: „Des Menschen Seele ist ewiger Gott“ freilich als bewußtes Wesen vergänglich.“ — „Zum Gotte schafft sich der Mensch trotz aller Hilfe mir selbst.“ — „Gottgleichheit des vollkommenen Menschen.“

Tuto nowe je něšto stare snate: Pantheismus: wšcho je böh a böh je we wšchem!

A tole dyrbi nětko lud sapichijecž? Zny lud? A dyrbi w tajkej wěrje pšhesjene bncž? A w tajkej wěrje pomoz a wumóženje namafacž?

Tole by tež „advent“ byl: pšchihad kónza a škaženja!

Wobrazy f adventskeho cžaba.

Rhěžka mała, byhlenje staruške, kiž je f wudowu.

Wo durje řo kapa. Durje řo wocžinja, a w durjach řteji řchědžywa staruška. Pšched njej řtejitaj dwaj, kotraž ju wo podpjeru f hodam prořytaj.

„Wjele wřhař kama nimam a tuž wamaj wjele dacž nje-móžu, ale něšto tola!

Wona řtupi do řřawy a pšchindže f pjenjeřomaj, kotrež řimaj da ře řlowom řobuřacžuwazeje luboře.

Šřkowa wutrobneho džafa jej wotmohwa. Řiž běřhtaj prořkřoj, woteřd eřhtaj.

Sa nimaj hlada řtara macřerka. W jeje wocžkomaj řo řy-bola řyřy. Šhto je to do řyřow? Šodowne řu to řyřy. Wona bě woprowala dar wot toho, řhto řa řwoju řwinořež řrebařche a to tohodla, dokelž wona we řwojej wutrobje mějeřche tón najwjeřřchi dar. Pšhes jeje wutrobu řlincžeřche a řyncžeřche:

Rad řzu ja tebe kolebacž

A f wjeřelofežu řařpewacž:

Špi derje lube džecřatko,

Ty křařny, řloty řeřuřo!

S wofpřekom ředžetaj; nan a džowka to řtaj. řenož pohla-dacž řrebařch na njeju a widřich, řhto mataj a řhto nimataj. Štarofeřow mataj a wřchědneje řwinořeže nimataj.

Sajedžetaj do wulkeho dwora. Šlepataj řo wo durje. Prořytaj wo něšto řornjatkow. Šurowka, kiž bě wocžnřla, řo wobrocži a praji mužej: „Tu řtaj dwejo! Čhzetaj řorno!“

Wotmohwa: „Ach řhto! Nimam řam řanych! Daj po dwe-joch pjenjeřkřach a řort!“

Řjewěm, hđe je wjaz řhudoby, hacž pola teju, kiž poraženaj řwój ežeřki pucž dale ežeřnetaj, abo pola řych, kiž na wulkim dworje wofřachu.

Pšhes pola duje wětr. řoni pořledne řolte řiře. řo pucžu ředu řti džecři f wofpřekom. Š hórřkeje wřy řu řo nařtajřle do runřny, hđež ratarjo bydla. Sa řyřy řhudy dom, w kotrymž tam w horach řti řhude řwójby bydla, čhzedža něšto nařberacž řa řymne a řlódne dny, wofeřbe řa hody.

Přchředu f mjeřy. řnydom přchi přenjeř řwinořeři řo řkapa-ja. Durje řo wocžinja a w řhěži řteji macž f džeřeřom na rufo-maj.

„Wř pěkřnje prořymy wo dar řa řti řhude řwójby w hórřkej wřy?“

„Šhto dha čhzeče to męcž?“

„Šhtož čhzeče nam daricž, luba eřeta!“

„Řo, tuž póječe rař nuts! Wobjed wřhař hiřeče njeje ho-towy. Alle řana řofeja řteji pšhezo na eřopřym řa tajřich, kiž řo wo durje řkapaja. Še e dha hižo něšto řwacžřte?“

„Ře, řnědali řmy, bělene bėřny je řelu. Šwacžřle njeřřmy hiřeče!“

„Řo, tu řteji hiřeče butra! Póječe! Tu je řhopř eřopleho řofeja a tu mac e řóžde butrowu pomajřku!“

Wocžka džecři praja wjaz ř hacž móžeja hubki wuprajicž. —

„A nětk! tu macže do měřřka něšto pšheřečřnych řornow. To njech je wam f hodam. A tu macže řóžde hiřeče něšto

jablukow! — Džicže řenož do wřy. Wřřlu řebi, řo tola w řóždny domje něšto dořtanjecže. —“

S „Božim džecřom“ ředžechu dale, a tola „Bože džecřo“ w tutym řřheřeřřianřkim domje wofřa.

Žyřej a řtat.

Šloty křař řwječři wot nětk wofřada řeidelberg-řandřchuhš-heim po wofřamřnjenju wofřadneho řařtupjeřřtwa jařo wofřadnu řwřatofečřořež. Póřohřowanje „řtoteju“ mandřelřteju řtanje řo po předowanju we řlownej Božeř řlužbje, — wěřo řenož, hdyž řebi wonaj ničo druhe njeřpřeřetaj a do tuteho pořtajeřja řwo-litaj. Džeř 9. aktobra bě přenje tajke póřohřowanje řtoteju man-dřelřteju a wofřada řo jara bohacže přchi tym wobdžřli. Tuta Boža řlužba mějeřche nřmo toho hiřeče to wofeřite, řo bu w tutej řlownej Božeř řlužbje tež džecřidžecřidžecřo řtoteju mandřel-řteju řřheřene.

Wřchelate f bliřta a řalofa.

— **A hodam řo bliřimy.** Ša hody řo přchřotujemy. Řóždny wě, řo tute hody nje móžeja tař bohate na řemřřich darach, kiž my eřłowjeřojo wobradžamy, bncž kaž w řepřich eřařach. Bohate na najkřařřniřřim řuble njeřřemřřim tu wone dženkřa runje tař kaž hdy přjedny: řeřuř řhřyřtuř tola wčjera a dženkřa tón řamy tež hacž do węcžnořeže! Něšto řjane a tež bohate móže pak řóždny pod hodowny řhtom na wobradžecž tež řetřa: Dobre řerbřte řniři. Mamy tola tajřich řjanu řicžbu, wulřich a mařnych, tunřch a dróžřichřch, tajřich, kotrež bóle f Božim řlowom f nam řečřa a tajřich, kotrež nam po-wědža ře řiwjenja řa řiwjenje f tym řaměřom, řlužicž nam a Božemu křaleřtwu. Tuž řkařajmy řebi tajke. Šsmolerjeř řniřařřnja w Budyřřinje wřcho wofřtara a wofřadny řarař drje tež rad řkařanku přchewořmje. Mjes řniřemi njeřobra-čhuj nařch řwěřny Pšchedženak. Tutón je, přchi wřchem ežeř-řim hofpodařřkeho řiwjenja řmóžřniř řwoju pľacžřřnu wot 60 pj. na 50 pj. řnižicž. Pšchřpofřnajmy to řóždny a dajmy řtareho — abo tež noweho přchecžela Pšchedženaka — na řyřle řeto f řebi přchřindž. Kacž řo njebudžemy.

— **Řeto řo řoncža.** To řeka: eřiřeče řlicžbowanje! Wo řlicžbowanje prořcha tež wřchě njeđeřřle řopjeřřka a řkutři řřheřeřřianřkeje lubořeče kaž Šnutskowe miřřionřtwa, Šwon-řowne miřřionřtwa. Tuž wurunaj řóždny to řwoje a wopruj řwój dar hiřeče řa řkutři Řnjeřoweho křaleřtwa, přjedny hacž je řařo řeto nřmo!

— **Katolřtjo Šakřteje** maja řařo noweho biřkopa. No-wy Miřřnjaniřki biřkop — tař mjenuje řo katolřki biřkop w Šakřtej — je řětr Legge. Wón je hižo řwoje přenje řir-mowanje wotměř a to w řerbřkej wofřadje w Řalbřzach.

— **S Řonnereutha** njeřřmy ničo noweho wo tym řřniřcheli, řhto řana Řeumannez eřřini, hacž do wědomořřneho wobkedžbowanja řwoli abo niž. S Portugaliřkeje pak řřniřchřimy wo řřlětnej řlužobnej, na kotrež ečřle řo řeřuřkowe rany pofařuja. Řóždny řhtwóřřk wječřor wotewřja řo rany. Š niř řipi řo dwě hodyřnje dořho křej. Ša řři dny řhubja řo rany řařo a řoža ma řwój wřchědny napohlad. Marija da Con-ceicao řeka tuta řoniřka a bydli w měřřacžku Řamego. řu řu do řlinřki dowjeřři, řo byřhu řu tam wobkedžbowali.

Řřřowanje. Ša 4. adv. Ř. w ř. — Ša hodyřnicžku W. we W.

Šamořřwřly ředaktor řarař Wyręacž w Nořakřřzach. — Eřřřchčř a nařřad Šsmolerjeř řniřicžřřheřeřřne a řniřařřne, řap. dr. f wobřw. ruř. w Budyřřinje Wuhadža řóždu řobotu a pľacži řhtwóřečřlětne 108 pjenjeřřow.